

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 21C/65/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714210160
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Pagáč
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714210160.4

Rozhodnutie

Sudca Okresného súdu Martin JUDr. Dušan Pagáč v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti odporcovi: X. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom XX. T. XX/XX, Q., v konaní o zaplatenie 2 037,97 €, takto

rozhodol:

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 1 596,72 € a úrok z omeškania 9,5 % ročne od 15.08.2011 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa návrh navrhovateľa zamieta.

III. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom, ktorý bol súdu doručený dňa 22.07.2014, navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu dlh z úverovej zmluvy vo výške 2 037,97 € spolu so zákonným úrokom z omeškania 9,5 % ročne od 15.08.2011 do zaplatenia. Navrhovateľ si uplatnil aj právo na náhradu trov konania. Navrhovateľ uviedol, že právny predchodca navrhovateľa spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., uzatvorila s odporcom zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky, a to dňa 20.07.2010 vo výške 2 934,- €. Odporca sa zaviazal tento dlh vrátiť 36-imi mesačnými splátkami vo výške 81,50 € spolu s úrokom za poskytnutie úveru vo výške 30,43 % ročne. Podľa návrhu odporcovi vznikol ku dňu podania návrhu, teda ku dňu 22.07.2014 dlh vo výške istiny 2 574,90 € a povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 196,57 €, t. j. spolu mal odporca zaplatiť navrhovateľovi dlh vo výške 2 771,47 €. Odporca na dlh zaplatil sumu 733,50 € a z toho dôvodu si navrhovateľ návrhom uplatnil právo na zaplatenie sumy 2 037,97 €. Nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 196,57 € navrhovateľ nepreukázal a neuviedol, ako túto sumu vypočítal. Len všeobecne konštatoval, že sa jedná o jeho nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty dohodnutej v článku 12 všeobecných obchodných podmienok.

Po začatí konania pôvodný navrhovateľ Consumer Finance Holding, a.s., postúpil spornú pohľadávku z úverovej zmluvy, a to zmluvou zo dňa 08.12.2014, na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. a podaním zo dňa 30.01.2015 požiadal o zmenu navrhovateľa. Uznesením č. k. 21C/65/2015-34 zo dňa 24.02.2015 súd pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný navrhovateľ a na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Justitia Slovakia.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil:

Právny predchodca navrhovateľa, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., uzatvorila dňa 20.07.2010 s odporcom zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky, na základe ktorej požičala odporcovi sumu 2 934,- € a odporca sa zaviazal túto sumu vrátiť spolu s úrokom za poskytnutie úveru vo výške 30,43 %, a to 36-imi mesačnými splátkami vo výške 81,56 €. Z prehľadu splátok a úhrad sporného úveru

vyplýva, že odporca nezaplatil splátky úveru splatné dňa 20.05.2011, 20.06.2011, 20.07.2011 v celkovej výške 244,68 €. Právo na zaplatenie poslednej z troch splátok splatných dňa 20.07.2011 sa premlčalo dňa 20.07.2014. Navrhovateľ podal návrh až po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty dňa 22.07.2014.

Podľa § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa orgán, rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy, prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom, alebo na základe zákona.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa keď ho o ich vrátenie veriteľ požiada.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná, plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Čo sa týka uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 196,57 €, navrhovateľ nijakým spôsobom nezdôvodnil, akým spôsobom vypočítal tento svoj nárok. Nárok na uplatnenie tejto zmluvnej pokuty navrhovateľ odôvodnil dohodou uvedenou v bode 12.2 všeobecných obchodných podmienok spornej zmluvy o pôžičke. Z rozhodovacej činnosti súdu je známe, že táto dohoda bola opakovane súdmi na Slovensku vyhlásená za neprijateľnú a teda neplatnú, napríklad aj rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 13C/126/2014 zo dňa 15.08.2014. Týmto rozsudkom okresný súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v bode 12.2 všeobecných obchodných podmienok ako súčasť zmluvy o pôžičke v znení: „Spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania zo splatením ktorejkoľvek jednotlivéj splátky 30. deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky a v tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou“, je z dôvodu neprijateľnosti neplatná.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

Navrhovateľ túto povinnosť uvedenú v citovanom ustanovení zákona ignoroval a nerešpektoval ani iné súdne rozhodnutia, ktoré dohodu o zmluvnej pokute uvedenú v bode 12.2 všeobecných obchodných podmienok, vyhlásili za neprijateľnú a neplatnú. Dohoda o tejto zmluvnej pokute protizákonným spôsobom navyšuje sankciu za omeškanie s plnením peňažného záväzku, a to v rozpore so záväzným ustanovením § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 3 citovaného nariadenia vlády výška úroku z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba M. C. B. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku. Toto ustanovenie je záväzné (kogentné) pre všetkých účastníkov občianskoprávných vzťahov bez ohľadu na to, či sú spotrebiteľmi alebo nie. Z uvedeného vyplýva, že vopred predformulovaným ustanovením úverovej zmluvy obsiahnutej vo všeobecných úverových podmienkach, navrhovateľ obchádza záväzné ustanovenie nariadenia vlády, ktoré záväzne určuje výšku úroku za omeškanie, a preto súd určil, že dohoda o tejto zmluvnej podmienke je neplatná aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože dohoda svojím obsahom a účelom zákon obchádza, čím sa prieči aj dobrým mravom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Z týchto dôvodov súd navrhovateľovi uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 196,57 € nepriznal a návrh v tejto časti zamietol.

Odporca si uplatnil ku dňu podania návrhu voči navrhovateľovi dlh v celkovej sume 2 037,97 €. Súd navrhovateľovi nepriznal nárok na tri uplatnené splátky v celkovej sume 244,68 €, ani nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty 196,57 €, a preto mu priznal len nárok na zaplatenie sumy 1 596,72 € a odporcu zaviazal, aby navrhovateľovi túto sumu zaplatil do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti, teda v časti o zaplatenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty 196,57 € a čo sa týka troch premlčaných splátok v celkovej sume 244,68 €, t. j. súd návrh navrhovateľa zamietol (196,57 € + 244,68 € = 441,25 €).

Súd priznal navrhovateľovi aj zákonný úrok z omeškania 9,5 % ročne zo sumy 1 596,72 €, a to od 15.08.2011 až do zaplatenia, pretože na základe predžalobnej upomienky právny predchodca navrhovateľa vyzval odporcu, aby dlh, ktorý v tom čase predstavoval 2 216,80 €, zaplatil do troch dní od doručenia výzvy. Výzva navrhovateľa na zaplatenie dlhu bola doručená odporcovi dňa 11.08.2011 a uplynutím troch dní sa dňa 14.08.2011 stala splatnou. Od nasledujúceho dňa, teda od 15.08.2011 si navrhovateľ oprávnene uplatnil právo na zaplatenie zákonného úroku z omeškania, a to podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z..

Súd návrh v časti o zaplatenie 441,25 € zamietol (nárok na zmluvnú pokutu 196,57 € a tri premlčané splátky vo výške 244,68 €).

Súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. Podľa citovaného ustanovenia ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že pomer úspechu navrhovateľa k jeho neúspechu bol 56,6 (78,3 %- 21,7 %). Vzhľadom na to, že pomer úspechu a neúspechu bol približne rovnaký, súd podľa citovaného ustanovenia vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).